

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil lige udsætte mødet et par minutter.

Ulla Tørnæs (V):

Tak!

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Nu kommer finansministeren. Værsgo!

Ulla Tørnæs (V):

O.k. Jamen det er såmænd, fordi jeg blot ville indlede min tale med at takke statsministeren for redegørelsen og den grundige gennemgang af forholdene, men jeg vil så bede finansministeren om at lade det gå videre til statsministeren.

I Venstre tillægger vi rigsfællesskabet stor værdi. Det har vi altid gjort, og det vil vi fortsat gøre. Rigsfællesskabet bygger på et tæt historisk og kulturelt fællesskab mellem ligeværdige partnere, mellem tre ligeværdige folk – et fællesskab, hvor respekten for hinanden, respekten for hinandens forskelligheder og egenart, i virkeligheden er det allervigtigste udgangspunkt; et fællesskab med op- og nedture; et fællesskab med tætte bånd knyttet gennem generationer; et fællesskab, der betyder, at vi i ordets bogstaveligste forstand er frænder.

I Venstre har vi gennem tiderne haft tætte bånd til det færøske folk. Gennem et mangeårigt samarbejde med Sambandspartiet og gennem mange besøg på Færøerne og færingernes besøg hos os har vi opnået et meget tæt forhold til Færøerne. Vi har fået en værdifuld indsigt i det færøske samfund og forståelse for de særlige forhold, der gør sig gældende, når hverdagen skal leves i en barsk natur midt i Nordatlanten.

Vi er fulde af beundring for det færøske folks helt utrolige vilje til på trods af naturens barske

vilkår at skabe en tilværelse under disse helt særlige forhold. Men måske er det netop den barske natur, der er kilden til den fantastiske kulturelle berigelse, som bl.a. den færøske litteraturkat er et godt eksempel på. Vi kender alle William Heinesen, og hvem har ikke nydt filmatiseringen af »Barbara«, blot for at nævne et par enkelte eksempler.

De fleste danskere er med god grund irriterede over mange års samfundsøkonomisk uansvarlighed på Færøerne med vildt overforbrug og uforklarlige trafikinvesteringer. På den anden side har færingerne ikke glemt, at de blev snydt godt og grundigt af statsministeren og finansministeren i sagen om Færøbanken. Ganske vist fik de ikke den økonomiske øretæve, det tegnede til, men det skyldes jo alene, at den danske regering manglede flertal for pinsepakken i 1998. Men forurettelsen og forbitnelsen sidder stadig tilbage, og den har næret ønsket om øget færøsk selvstændighed. Ja, jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at statsministerens tackling af hele baksagen og den arrogante holdning, statsministeren udviste over for Færøerne i forbindelse hermed, er den egentlige årsag til, at vi har debatten i dag.

Men vi skal passe på, at diskussionen om økonomi ikke kommer til at overskygge noget, der stikker meget dybere, nemlig det kulturelle og historiske fællesskab. Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at ødelægge noget, der er langt mere værdifuldt. Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at handle overilet og træffe forhastede beslutninger.

Derfor var det også beskæmmende at opleve den mangel på respekt, statsministeren endnu en gang udviste over for Færøerne, da den færøske lagmand og hans delegation i Statsministeriet den 17. marts i år forelagde det færøske oplæg til løsrivelse og dermed dannelsen af en selvstændig færøsk nation. For helt ærligt: Det er jo ingen sag at spille med musklerne, når man i alle sammenhænge altid vil være den store. Og det var lige præcis et eksempel på statsministerens manglende forståelse for, at rigsfællesskabet er et fællesskab mellem ligeværdige partnere.

I Venstre ser vi helst, at rigsfællesskabet bevares, og at det også fremover vil bestå af tre ligeværdige folk, nemlig det færøske, det grønlandske og det danske.

Når det drejer sig om det færøske landsstyres fremsatte krav om, at Færøerne skal være en selvstændig stat, er Venstres holdning helt klar: